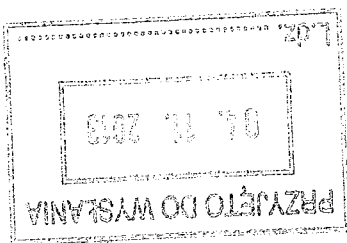

C1/p

Warszawa, dn. 31.10.2013 r.

**PREZYDENT
MIASTA STOŁECZNEGO
WARSZAWY**

PE-OP.3120.842.2013.GWA
BPE-2-OP/31101/3866 /GW/13

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

1. Podstawa prawna interpretacji

Art.14j § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, z późn. zm.).

2. Rozstrzygnięcie

Po rozpatrzeniu wniosku z dnia 13 września 2013 r. (wpływ do organu podatkowego w dniu 1 października 2013 r.) w sprawie udzielenia pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego dotyczącej opodatkowania podatkiem od nieruchomości hali namiotowej, uzupełnionego w dniu 16 października 2013 r., pismem z dnia 10 października 2013 r., postanawiam uznać, że stanowisko Spółki jest prawidłowe.

3. Stan faktyczny/zdarzenie przyszłe przedstawione we wniosku

Z treści przedłożonego wniosku wynika, że Spółka jest użytkownikiem wieczystym gruntu stanowiącego działkę nr , stanowiącego własność m.st. Warszawy. Na nieruchomości tej Spółka prowadzi działalność gospodarczą w zakresie sprzedaży hurtowej odpadów i złomu (zgodnie z PKD). Spółka jest właścicielem składanej hali namiotowej, którą zamierza w najbliższej przyszłości zamontować i rozstawić na terenie nieruchomości. Powyższa hala nie będzie trwale związana z gruntem; stanowić będzie rozwiązanie w swoim założeniu tymczasowe, jako że w każdej chwili może być ponownie rozmontowana i przeniesiona celem montażu w innym miejscu. Słupy konstrukcyjne przedmiotowej hali namiotowej zamocowane są do podłoża kotwami, natomiast cały stelaż pokryty jest plandeką. W związku z tak przedstawionym stanem faktycznym, pytanie Spółki brzmi: „czy opisana we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej hala namiotowa w przypadku jej montażu na użytkowanej przez – , będzie podlegała podatkowi od nieruchomości, a jeżeli tak to w jakiej wysokości?”.

4. Stanowisko wnioskodawcy

Zdaniem wnioskodawcy w niniejszej sprawie, przedmiotowa hala namiotowa nie będzie podlegała opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

5. Ocena stanowiska wnioskodawcy wraz z uzasadnieniem prawnym

Zgodnie z przepisem art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.

U. z 2010 r. Nr 95, poz. 613, z późn. zm.; dalej: „u.p.o.”), opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają następujące nieruchomości lub objekty budowlane:

- 1) grunty,
- 2) budynki lub ich części,
- 3) budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Z definicji zawartej w przepisie art. 1a ust. 1 u.p.o.l wynika, że budynkiem jest: *„obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, który jest trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiada fundamenty i dach”* (pkt 1), budowlą natomiast jest: *„obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem”* (pkt 2).

Zawarte w art. 1a ust. 1 pkt 1 i pkt 2 u.p.o.l. definicje budynku i budowli odsyłają do definicji zawartych w ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2010 r. Nr 243, poz. 1623, z późn. zm.).

Zgodnie z definicją zawartą w Prawie budowlanym „budowlą” jest obiekt budowlany w rozumieniu przepisów Prawa budowlanego, nie będący budynkiem lub obiektem małej architektury.

Z kolei zawarta w art. 3 pkt 1 Prawa budowlanego definicja obiektu budowlanego, w punkcie b) cytowanego przepisu, określa tym mianem – między innymi – budowlę stanowiącą całość techniczno-użytkową wraz z instalacjami i urządzeniami.

Rozbudowana definicja opisowa pojęcia „budowla” zawarta jest w art. 3 pkt 3 Prawa budowlanego, gdzie obok wyszczególnienia obiektów budowlanych, których trwale związanie z gruntem jest oczywiste (jak: lotniska, drogi, linie kolejowe), wymienia się także objekty, których trwale związanie z gruntem oczywiste nie jest (jak urządzenia reklamowe), w tym wypadku definicję jednak uzupełniając warunkiem trwałego związania z gruntem.

Należy dodać, że zawarta w art. 3 pkt 2 Prawa budowlanego definicja budynku także zawiera warunek trwałego związania takiego obiektu budowlanego z gruntem, w przeciwieństwie do określonej w art. 3 pkt 5 Prawa budowlanego definicji tymczasowego obiektu budowlanego. Tymczasowe objekty budowlane to objekty budowlane przeznaczone do czasowego użytkowania, przewidziane do przeniesienia w inne miejsce lub do rozbiórki, a także objekty budowlane niepołączone trwale z gruntem, jak: strzelnice, kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej i wystawowej, objekty kontenerowe.

Mimo widocznego braku konsekwencji ustawodawcy w definiowaniu rozważanych pojęć nie budzi jednak wątpliwości konstatacja, że konieczną cechą budowli, zarówno w rozumieniu Prawa budowlanego, jak i w rozumieniu ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, jest trwałe połączenie takiego obiektu z gruntem – w przeciwieństwie do tymczasowego obiektu budowlanego, który trwale połączony z gruntem nie jest i za który uważa się, między innymi, pawilony sprzedaży ulicznej i wystawowej oraz objekty kontenerowe.

Przenośna hala namiotowa, której dotyczy wnioski o wydanie interpretacji indywidualnej, nie stanowi zatem budowli w rozumieniu art. 3 pkt 3 Prawa budowlanego, nie jest także budowlą w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 2 i art. 2 ust. 1 pkt 3 u.p.o.l., mieszcząc się jedynie w definicji tymczasowego obiektu budowlanego. Tym samym nie stanowi przedmiotu opodatkowania podatkiem od nieruchomości. Jak wskazał Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi w wyroku z 1 czerwca 2011 r., sygn. akt I SA/Łd 509/11: *„Przyjęcie, że do ogólnego zbioru budowli opisanego we wskazanym wyżej artykule wchodzi także tymczasowy obiekt budowlany, poprzez zawarty w jego treści kwalifikator „budowlany”, jest rozumowaniem nieuprawnionym, albowiem gdyby ustawodawca podatkowy chciał ażeby tak było, to wyraźnie by o tym postanowił w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych. Ustawa ta, jako akt prawny autonomiczny, zawiera własne definicje, a te, zaczerpnięte z innych gałęzi prawa, nie mogą powodować, że stanie się ona zbiorem norm prawnych o charakterze otwartym, kształtowanym przez inne dziedziny prawa, albowiem utraciłaby w ten sposób swój charakter, o którym wyżej mowa.”* (podobnie także wyrok WSA z dnia 6 grudnia 2005 r., sygn. akt I SA/Rz 216/05, wyrok WSA w Krakowie z dnia 24 października 2012 r., I SA/Kr 1363/12 oraz wyrok NSA z dnia 8 maja 2007 r., sygn. akt II FSK 658/06). Podobnie Naczelny Sąd Administracyjny uznał, że przenośny pawilon handlowy, będąc tymczasowym obiektem budowlanym niepołączonym trwale z gruntem, nie może stanowić budowli, a tym samym nie stanowi przedmiotu opodatkowania podatkiem od nieruchomości (wyrok z 22 grudnia 2011 r., sygn. akt II FSK 2082/11).

Biorąc powyższe pod uwagę, stanowisko Spółki zawarte we wniosku o udzielenie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego uznać należy za prawidłowe w obowiązującym stanie prawnym.

6. Pouczenie

Wnioskodawcy przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie po uprzednim wezwaniu na piśmie właściwego organu - w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o wydaniu aktu lub podjęciu innej czynności - do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi - Dz. U. z 2012 r. poz. 270, z późn. zm., dalej jako „ppsa”). Skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego wnosi się w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia wezwania o usunięcie naruszenia prawa (art. 53 § 2 ppsa). Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działalność lub bezczynność są przedmiotem skargi.

Otrzymuje:

- 1)
- 2) a/a

z up. PREZYDENTA
MIASTA STOŁECZNEGO WARSZAWY

Joanna Gutowska
Zastępca Skarbnika
m. st. Warszawy

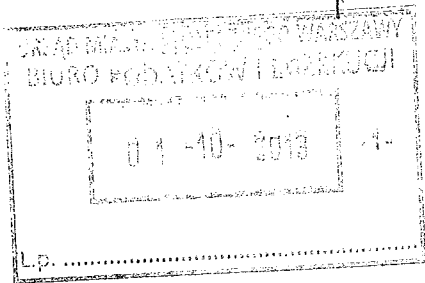
Radca prawny
Krzysztof Wapczarek
Anna Rogowiecka
28.10.2013r.

WYDZIAŁ PODATKOWY I OPŁAT
BIURO PODATKOWY I OPŁAT

Krzysztof Barbowski

Warszawa, dn. 13.09.2013 r.

KB7

Prezydent m.st. Warszawy
Biuro Podatków i Egzekucji
Urzędu m.st. Warszawy
ul. Kredytowa 3
00-056 Warszawa

Wniosek

o wydanie interpretacji indywidualnej w sprawie podatku od nieruchomości

wnosi o wydanie interpretacji indywidualnej w poniżej opisanej sytuacji.

jest użytkownikiem wieczystym dz.ew. nr . stanowiącej własność Miasta Stołecznego Warszawy, położonej przy ul. , na której prowadzi działalność gospodarczą w zakresie sprzedaży hurtowej odpadów i złomu zgodnie z PKD. Spółka jest obecnie właścicielem składanej hali namiotowej, którą w najbliższej przyszłości zamierza zamontować i rozstawić na terenie w/w nieruchomości. Hala ta po rozstawieniu i zamontowaniu zajmować będzie powierzchnię ok. 600 m/kw, i będzie posiadać ok. 6,5 m wysokości, przy czym należy podkreślić, że hala taka nie jest powiązana trwale z gruntem i stanowić będzie rozwiązanie w swoim założeniu tymczasowe, jako że w każdej chwili hala taka może być ponownie rozmontowana i przeniesiona celem montażu w innym miejscu. Słupy konstrukcyjne takiej hali zamocowane są do podłoża kotwami i cały stelaż pokryty jest plandeką.

W związku z powyższym przedstawionym stanem faktycznym uważamy, że po rozstawieniu i zamontowaniu do podłoża, hala taka nie będzie podlegać opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości, jako że jest obiektem tymczasowym, nie połączonym trwale z gruntem, i w konsekwencji nie wchodzi w zakres przedmiotów opodatkowania podatkiem od nieruchomości wymienionych w art. 4 ust. 1 w zw. z art. 1a ust. 1 pkt 1) i 2) ustawy o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2010 r. Nr 95 poz. 613 z późn. zm.), ani innych przepisów tej ustawy. Również zgodnie z przepisami ustawy Prawo budowlane – hala namiotowa (o ile nie jest trwale związana z gruntem np. poprzez fundamenty) jest tymczasowym obiektem budowlanym. Podatkiem od nieruchomości objęte są obiekty budowlane wymienione w art. 3 pkt. 3 powołanej ustawy. Ponieważ tymczasowe obiekty budowlane nie zostały umieszczone w tym

katalogu – nie podlegają opodatkowaniu (wyrok WSA w Poznaniu z 09.01.2013 r. sygn. akt III SA/Po887/12).

W związku z powyższym uprzejmie prosimy o w miarę możliwości pilne wydanie interpretacji podatkowej w w/w sprawie i przesłanie jej na nasz w/w adres.

W załączeniu:

1. wydruk z dnia 26.09.2013 r. z Krajowego Rejestru Sądowego .
2. potwierdzenie uiszczenia opłaty za wydanie interpretacji indywidualnej – 40 zł.

